

Življenje

Hruščov se je rodil v vasi Kalinovka v Rusiji v kmečko družino. Osnovno šolo je namreč obiskoval samo dve leti, vendar se je naučil brati in pisati šele po svojem dvajsetem letu.

Med prvo svetovno vojno je začel delovati v delavskih sindikatih in se pridružil komunistom v Oktobrski revoluciji. Partiji se je uradno pridružil leta 1918. Že zgodaj se je začel potegovati za najvišje partijske položaje.

Leta 1935 je postal prvi sekretar moskovskega občinskega komiteja, leta 1938 pa prvi sekretar ukrajinske komunistične partije. Od leta 1934 je deloval tudi v Centralnem komiteju komunistične partije Sovjetske zveze, od leta 1939 pa je bil član politbiroja.

Druga svetovna vojna Po nemškem vdoru v Ukrajino je Hruščov kot najvišji partijski sekretar organiziral obrambo Ukrajine. Po padcu Kijeva so ga najvišji sovjetski partijski organi poklicali nazaj v Moskvo in ga med bitko za Stalingrad imenovali za političnega komisarja na tem področju s činom generalporočnika.

Politični vzpon Po 2.svetovni vojni je bil do konca leta 1949 (z izjemo leta 1947, ko ga je zamenjal Lazar Kaganovič) še 1.sekretar CK KP Ukrajine in nekaj časa obenem tudi njen premier (1944--47), nato pa 1.sekretar partijskega komiteja v Moskvi in obenem eden od sekretarjev CK VKP(b) oz. KPSZ (preimovanje 1952).

Nixon (levo) in Hruščov

Po smrti Stalina, leta 1953, je po kratkem političnem boju za oblast Hruščov postal prvi sekretar Komunistične partije Sovjetske zveze in s tem tudi dejanski oz. uradni voditelj te države, čeprav je moral oblast nekaj časa deliti z Georgijem Malenkovom (premier do 1955) in Nikolajem Bulganinom (premier do 1958), nakar je sam prevzel tudi predsestvo vlade (ministrskega sveta). Moral se je soočiti s poskusom državnega prevrata 1957, ki ni uspel, saj mu je s političnimi privrženci uspelo premagati prostalinistično strujo, ki ga je hotela odstaviti.